

8 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020

† ΔΕΥΤΕΡΑ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.

«ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ»

Ἀνακομιδὴ ἱ. λειψάνων Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου
μεγαλομάρτυρος (†319), Καλλιόπης μάρτυρος.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος π̄δ' Γα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα α νεν η η μιν
ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι
Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα α νεν η η
μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ υ ρι ου

Ἦχος π̄δ' Γα ρ

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ο ς η μων
ο παν σο ο φης τς α λι ει ς α να δει ει ξας κα

τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και
 δι αυ των την οι κς με νησαγη νε ευσας φι λανθρω
 πε ε δο ξα σοι
 τὸ τέλος: φι λανθρω πε ε δο ξα σοι οι οι οι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος Δι

Την με θε ορ τον πι στοι και τε λευ ται αν ε
 ορ την ε ορ τα σω μεν φαι δρωσ αυ τη ε στι
 Πε ντη κο στη ε πα γγε λι ας συμ πλη ρω σις και
 προ θε σμι ι ας εν ταυ τη γαρ το πυρ
 του Πα ρα κλη η τς ευ θυς κα τε βη ε πι γης
 ω σπερ εν ει ει δει γλωσ σων και Μα θη τας ε φω τι
 ι σε και τς τς ς ρα νο μυ στας α νε δει ει ξε
 το φω ως ε πε ε ε στη του Πα α ρα κλη η η

τὸ και τον κο σμον ε φω ω τι σε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Η τὸ Πνευ μα τος πη γη ε πι δη μὲ σα

τοις εν γη εις πυρ φο ρὸς πο τα μὲς με ρι ζο

με νη νο η τως τὸς Α πο στο λὸς ε δρο σι ζε φω

τα γω γὸς σα και γε γο νεν αυ τοις

νε φος δρο σω ω δεσ το πυρ φω τι ζὸς σα αυ τὸς

και υ ε τι ι ζὸς σα φλοξ δι ων η μεις ε λα βο μεν

την χα α α ριν δι α πυ ρος τε και υ δα α τος

το φω ως ε πε ε ε στη του Πα α ρα κλη η η

τὸ και τον κο σμον ε φω ω τι σε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλείον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς

σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ

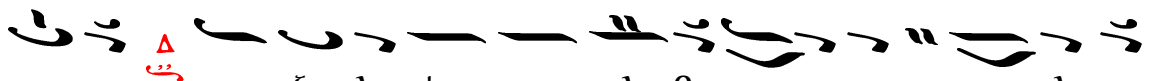
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

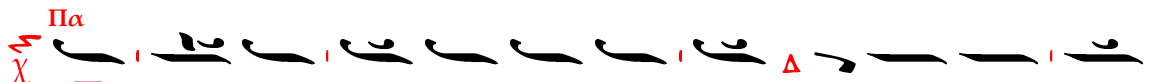
νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

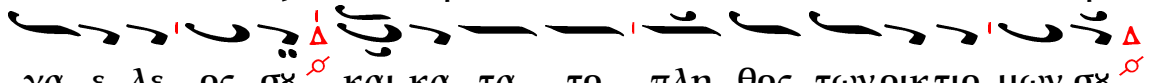


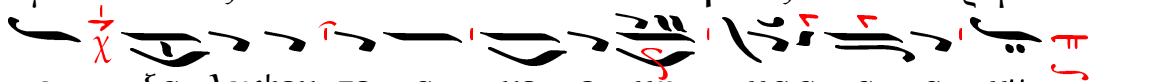
 η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
 των ^Δ


Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

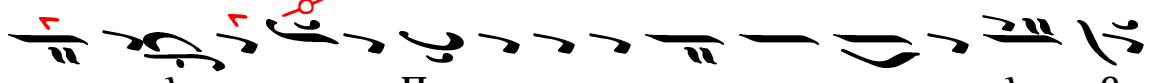
Ἦχος Πά





Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με


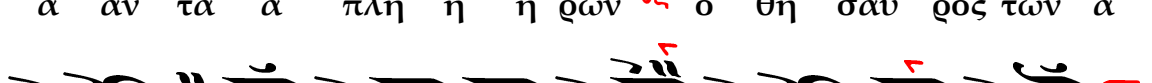
 γα ε λε ος σ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σ


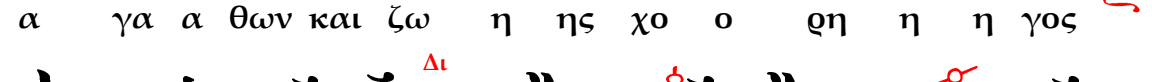
 ε ξα λει ψον το α νο ο μη μα α α μ
Β ^{Πα}


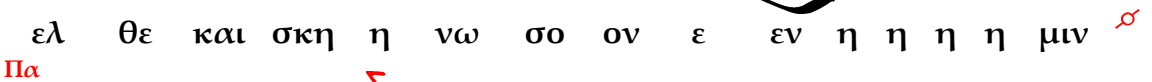
 α σι λευ ου ου ρα νι ι ε Πα ρα


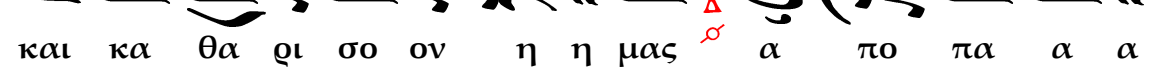
 α κλη η τε το Πνε ε ευ μα α της α α λη θει



 ει ει ει ας ο παν τα χου πα α ρων και τα πα


 α αν τα α πλη η η ρων ο θη σαυ ρος των α


 α γα α θων και ζω η ης χο ο ρη η η γος


 ελ θε και σκη η νω σο ον ε εν η η η η μιν
Πα


 και κα θα ρι σο ον η η μας α πο πα α α


 ση ης κη λι ι ι ι δος και σω σον α γα θε ε


 τα ασ ψυ χα α ασ η η η η μω ω ω ω ω ω ν

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οί δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν «ἄνευ στίχων» (ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος). [Ὁ τοῦ βαρέος μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς δ/ή καὶ ὁ τοῦ δ' μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς δ/σ'.]

Ὁ Κανὼν, οἷ ἢ Ἀκροστιχίς: Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'

ᾠχος ρῶ Γα ϕ

Π ο ον τω ε κα λυ ψε Φα ρα ω συν αρ μα
 σιν ο συν τρι βων πο λε ε μς εν υ ψη λω βρα
 χι ο νι α σω μεν αυ τω ο τι δε δο ο ξα α σται
 (δίσ)

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι

Ε ρ γω ως πα α λαι τοις μα θη ται αις ε πη γγει ει
 λω το πα ρα κλη τον Πνε ευ μα ε ξα πο στει ει λας
 Χρι στε ε λα μ ψας τω κο σμω φως φι λα αν θρω
 πε

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι

Ν ο μω το πα α λαι προ κη ρυ χθε εν και Προ
 φη η ταις ε πλη ρω θη τς θει ς Πνε ευ μα τος

ση με ρον πα σι γαρ πι σοις χα ρις εκ κε ε χυ υ
 ται

Ἄλλος Κανὼν Ἰαμβικός.

Οὐ ἡ Ἀκροστιχίς διὰ στίχων Ἡρωελεγείων
 Θειογενὲς Λόγε, Πνεῦμα Παράκλητον πάλιν ἄλλον,
 Ἐκ Γενέτου κόλπων ἦκας ἐπιχθονίοις,
 Οἷα πυρὸς γλώσσησι φέρον Θεότητος αἴλου.
 Σῆμα τεῆς φύτλης, καὶ χάριν ὑμνοπόλοις.
 Ποίημα Κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ἀρχλαῶ.

Ἦχος Βου

Ἡ εἰ ω κα λυ φθειεις ο βρα δυ υ γλωσσος γνο φω
 ερ ρη το ρευσε τον θε ο ο γρα φον νο ο μον ι
 λυν γαρ εκ τι να α ξας ομ μα τος νο ο ου
 ο ρα τον ο ον τα και μυ ει ται Πνευ μα τος
 γνω σιν γε ραι αι ρωνεν θε ε οιστοις ασ μασιν (δίσ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Ε φη το σε πτο ον και σε βα α σμι ον στο ο μα
 νο σφι σμος υ μιν ου γε νη η σε ται φι ι λοις ε
 γω γαρ εις πα τρω ω ον υ ψι στον θρο ο νον συ

νε δρι α α ζων εκ χε ω τσ Πνευματος λαμψαι πο
θσ σιτην χα α ρινην αφ θονον

Κ αι νυν και α ει και εις τσ αι ω ναστων αι ω νων
α μην

Ο ρος βε βη κω ως α τρε κε ε στα τος Λο ο
γος γα λη νο μορφον εκ τε λει ει την καρ δι ι αν
ερ γον γαρ εκ πε ρα α νας ευ φρα νε φι ι λσ πνο
η βι αι αι α και πυ ρος γλω ττημα σι νει μας το
Πνευ μα χρι στο ος ως υ πε σχε το

ὠδὴ γ'

Ἦχος Γα φ

Τ ην εξ υ ψσ δυ να μιν τοις μα θη ταις Χρι σε
ε ως αν εν δυ υ ση σθε ε ε φης κα θι σα
τε εν Ι ε ρσ σα λημ ε γω δε ως ε με ε Πα
ρα κλη τον α αλ λον Πνευ μα το ε μον τε και Πα
τρος α πο στε λω εν ω στερε ω θη η σε ε σθε
(δίσ)

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι

Η τς θει ς Πνευ ματος ε πι δη μη η σα σα

δυ ναμις την με ρι σθεισαν πα λαι φω νην κα

κως ο μο νο η σα αντων εις μι αν αρ μο νι ι αν

θει ως συ νη η ψε γνω σιν συ νε τι ζς σα

πι στωσ της Τρι α αδος εν η ε στε ρε ω ω θη η

μεν (δίσ)

Ἦχος Βου

Ε ρρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας υβ

ριν τε δυ σκα θεκ τον ευ τε κνω με ε νης μο νη προ

σευ χη της προ φη τι δος πα α λαι Αν νης φε

ρου ου σης πνευ μα συν τε τρι μμε ε νον προς τον δυ

να α στην και Θε ον των γνω σε ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Α ληπτος εστιν ηθεαρχικωταατη
 ρητραςγαρεξεφηνετςαγραμμαατςαλιςσο
 φισταςσυστομιζονταςλοογωκαιτηςβα
 θειειαςνυκτοςεξαιραμεενςλαςα
 πειειρςαστραπητςΠνευματος

Κ αι νυν και αι και εις τς αιωνων αιωνων
 α μην

Η ν εκπορευτον εξαγεννητςφας
 το πανσθενρογωφωτον αφθιτονσελαςουτην
 διγυιουπατρικηςεξσιιας νυνεμ
 φανιιζεισυμφυηφρυκτωριιαπυρωδες
 ηηχοςενσιωντοιςεθνεσιιιιιν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος πλ' Νη ς

Ο ι τς Σωτηηροςερασαιχαςε

Πα Νη
 πλη σθη η σαν και θαρ σος ε ε λα βον οι πρω
 ην δει λι ων τες ως το Πνευμα το Α γι ον ση
 με ρον εξ υ ψος κα τη ηλ θεν ε πι τον οι
 οι κον τω ων Μα θη των και α α λλος α λλα ε
 Νη
 λα α λει προς τες λα ρς γλω σσαι γαρ δι ι ε
 Μ Δι
 σπα ρη σαν ο ρω με ναι ω σει πυ ρος και τς τς
 Νη
 ου κα τε φλε ε ξαν α λλα μα αλλον ε δρο ο σι ι
 σαν

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

με τέλος: ε δρο σι σα α α α αν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Πεντηκοστῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν * τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Ὁ Οἶκος.

Ταχεῖαν καὶ σταθεράν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν· μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλὰ ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὡς περ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σέ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν Οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν * τὸ πανάγιόν σου

ου ο ρα τον ο ον τα και μν ει ται Πνευμα τος

γνωσιν γε ραι αι ρωνεν θε ε οιστοις ασ μασιν

ὠδὴ γ'

Ε ρρηξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας υβ

ριν τε δυ σκα θεκ τον ευ τε κνω με ε νης μο νη προ

σευ χη της προ φη τι δος πα α λαι Αν νης φε

ρου ου σηςπνευ μα συν τε τρι μμε ε νον προς τον δυ

να α στην και θε ον των γνω σεων

ὠδὴ δ'

Α ναξα να ακ των οι ος εξ οι ου μο ο νος

Λο γοςπροελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ου ι σο σθε

νες σου Πνε ευ μα τοις α πο στο ο λοις νη μερ τες

εξ ε πεμψας ως ευ ερ γε ε της α δσ σι δο ξα τω

κρα τει σθ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Λ υ τη η ρι ον κα θαρσιν αμ πλα κη μα α

των πυ ρι ι πνο ον δε ξασθε Πνευ μα τος δρο ο σον

ω τε εκ να φω το μορφα της Εκ κλη σι ι ας
νυν εκ Σι ω ωνγαρ ε ξε λη η λυ θε νο ο μος
γλω σσο πυρ σο μορφος Πνευμα τος χα α ρις
ὠδὴ ε'

Ι λα σμος η μιν Χρι στε καισωτη ρι ι α ο Δε
σπο της ε λαμψας εκ της Παρ θε ε νθ ιν ως προ
φη την θη ρος εκ θα λατ τι ι ου στερ νων Ι ω
να αν της φθο ρα ας δι αρ πα α σης ο λον τον
Α δαμ πα γγε νη πε πτω κο ο τα

ὠδὴ ζ'

Σ υμ φωνον ε θρο η σεν ορ γα νων με ε λος
σε βειντοχου σο τευκτον α ψυ χον βρε ε τας η του Πα
ρα κλη τδ δε φω σφο ρος χα α ρις σε βα σμι α
α ζει τδ βο αν Τρι ας μο ο νη ι σο σθε νης
α ναρχος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λ υ ει τα δε σμα α καιδρο σι ι ζει την φλο ο
 γα ο τρι σο φεγ γης της θε αρ χι ας τυ υ ποσ υ
 μνσ σι παι αι δεσ ευ λο γει ει δε τον μο ο νον Σω
 τη η ρα και παν τωρ γον ως ευ ερ γε ε την η δη
 μι ρο γη θει σα συμ πα σα κτι ι σι ι ι ι
 ις

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὬΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς.

Ἐντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' ὠδή τῶν κανόνων [τοῦ μὲν ἀ' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἀπόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου».

ὠδή θ'

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα ϕ

Μ η τηςφθο ρα ας δι α πει ρα κυ ο φο ρη
 σα σα και παν τε χνη μο νι Λο γω σαρ κα δα νει σα σα
 μη τερ α πει ρανδρε Παρ θε νε Θε ο το ο κε δο
 χει ον τσ α στε κτσ χω ρι ον τσ α πει ρσπλα
 σσρ γσ σσ σε με γα λυ υ νο ο μεν

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι ²²

Ε πι πα φλα α ζον τος πα λαιτυ ρι ν8 αρ μα

τος ²² ο ζη λω της καιτυ ριπ ν8ς χαιρων ο χ8 μενος ⁹

τη ην νυν εκ λαμ ψασαν ε πιπ νοιαν ε δη η λ8

²² εξ υ ψ8ς Α πο στολοις υφ ης κα ταλαμ φθεν

τεςτην Τρι α δα πα σιν ε γνω ω ρι ι σαν ²²

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι ²²

Ν ο μ8των φυ υ σε ων δι χα ξε ε νον η

κ8 ε το ²² των μα θη των της μι ας γαρ φω νης α πη

χ8 με νης Πνευ μα τος χα ρι τι ποι κι λως ε νη

χ8 8ν το λα οι φυ λαι και γλωσσαι τα θει α

με γα λει α της Τρι α δος γνω σιν μυ 8 8 με ε

νοι ²²

Ἦχος ¹/₂ Βου ³/₂

Α πο ο στο λοι ²² την χα ριν τ8 Πα ρα κλη

τὸ λαβόντες ἐξεπληττοντο ἐτεταραγμέναις
 γλώσσαις λαλοῦντες ἑαυτοῖς καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδιδόξα
Χ αῖροις ἀνασσα ἀμητροπαροῦ θενον κλε
 ἰστοῦσαν παν γὰρ ἐδίνητον ἐλαλον στομα
 ρητρὲν οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξιῶσι
 ἵνα γὰρ ἀδύνατος ἅπαντων τὸ ὀκνηνόν
 ἐθνεσσοφώνωσθε ἕξασθε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Α ποστολοὶ τὴν χάριν τὴν παρακλη
 τὴν λαβόντες ἐξεπληττοντο ἐτεταραγμέναις
 γλώσσαις λαλοῦντες ἑαυτοῖς καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδιδόξα
Υ δειν εὐκείνην φησὶ ἰζων Κοο
 ρηνομένη γὰρ ἐδίνησι καὶ κρυφίλογον
 ἕξασαν ἀθαινον τὰ τῶν φουβιστῶν
 δεξιῶν κλισμοῖσιν ἰδρῦμενος Πατρός

πε πομφετην χα α ριν τϑ Πνευματος

Και νϋν και αιει και εις τους αιωνας των αιωνων. Αμην.

A πο ο στο λοι την χα ριν τϑ Πα ρα κλη
τϑ λα βοντες ε ξε πληττον το ε τε ραις γλωσσαις
λα λϑ εντες κα θως το Πνε ευ μα ε δι δϑ

O σοις επ νευσε εν η θε ο ορ ρυ τος χα α
ρις λαμ πον τες α ςραπ τον τες ηλ λοι ω με νοι ο
θνει ει αν αλ λοι ω σιν ευ τρε πε στα α την
σο σθε νϑ σαντην ατ μητον ει δο ο τες σο φην τρι
φεγγον ϑ σι αν δο ξα ζομεν

Καταβασία.

ᾠδὴ θ'. Ἰαμβική.

X αι ροις α νασσα α μητρο πα αρ θε νον κλε ε
οϑ α παν γαρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο μα ρη
τρε ευ ον ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ι ως
λι γγι α δε νϑς α πας σϑ τον το ο κοννο ει ν ο

θενσεσμη φωνωςδο ξα ζο με ε ε ε εν

και ἀργῶς

X αι αι ροις α να α σσα μη η η τρο ο
παρ θε ε ε ε ε νο ον κλε ε ε ος α παν
γα αρ ε ευ δι ι νη η η το ον ε ε ευ λα α α λο
ον στο ο ο μα ρη τρε ε ευ ον ς ς ς σθε νει ει
σε ε με ελ πειν α α ξι ι ι ω ως ι λιγ
γι α α δε ε ε νς α α πας σθ το ο ον
το ο ο ο ο κο ον νο ο ο ειν ο ο θε εν
σε συμ φῶ ω ω νως δο ξα α ζο ο με ε ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Γα ρ

T ο Πα α να γι ον Πνε ε ε ε ευ μα
α α α α α α το προ ῖ ον εκ τσ Πα
τρος και δι γι ου εν δη μη η η η η σα
α α α α αν τοις α γραμ μα τοις Μα θη

υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι

α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνοος τω

ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δευτεροῦντες τὸ α'.

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν **κα**

τα το πληθοστης με γαλω συ νης α αυ του

Ε ν τοις Προ φη ταις α νηγ γειλας η μιν ο δον σω

ω ω τη ρι ι ας και εν Α πο στο λοις ε λαμ ψε

Σω ω τηρ η ημων η χα α ρι ις τς ς Πνε ε ευ

μα α το ο ος ος συ ει Θε ο ος πρω ω ω τος

συ και με ε ε τα τα αυ τα και εις τς αι ω

ω νας συ ει ει ει ο ο Θε ο ο ος η η η

η μων

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν **εν ψαλ**

τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

Εν τοις Προφηταις ανηγειρας ημιν οδον σω

ω ω τη ρι ι ας και εν Αποστολοις ελαμψε

Σω ω τη ρη ημων η χα α ρι ις τς 8 8 Πνε ε ευ

μα α το ο ος σς συ ει Θε ο ος πρω ω ω τος

συ και με ε ε τα τα αυ τα και εις τς αι ω

ω νας συ ει ει ει ο ο Θε ο ο ος η η η

η μων

Χ Αινεϊτε αυτον εν τυμπανω και χορω· αινεϊτε αυτον εν

χορδαιαις και αιαι ορ γα α νω

Ενταις αυλαις σου μνησω σε τον σωτη η

ρα α α τς κο ο σμς και κλι να ας γο ο ο νυ προ

σκυ νη η η η σω ω ω ω σς την α η η η η τ τη

το ον δυ υ υ να α α α μιν εν ε σπε ρα και

πρω ι και αι αι με ε ε σημβρι ι α και εν παν

τι ι και αι ρω ευ λο γη η η η η σω ω σε

Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον

Εν ταις αυ λαις σϛ ϛ ϛ Κυ ρι ι ε οι πι στοι το

γο νυ υ της ψυ υ χης και τϛ σω ματος υ υ υ πο κλι

ι να α α αν τες α νυ μϛ μεν σε τον α να ρ χο

ο ον Πα τε ε ρα και τον συ να να ρ χο ον Υι υι

ον και το συ να ι δι ι ον και πα να γι ι ι ον

Πνε ευ μα το φω τι ι ι ζον και α γι α α ζον

τας ψυ υ χα α ας η η η η μων

ᾠχος Νη ϛ

ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Και νυ υν και α α ει και εις τϛ αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

^{Nη}
 Γλωσσαι πο τε συ νε χυ θησαν δι α την τολ μα
 αν τη ης πυρ γο ποι οι οι ι ι ι ι ας γλωσσαι
 δε ε νυ υν ε ε σο φι ι ι σθη η η η σαν
^{Nη}
 δι α την δο ξα αν τη ης Θε ο γνω ω ω σι ι ι
 ι ας ε κει ει κα τε ε δι κα α σε Θε ε ος
 τους α σε βεις τω πται αι αι σμα α α τι εν
 τα αυ θα ε φω ω τι σε Χρι ι στος τους α α λι
 εις τω Πνε ε ε ευ μα α α α τι το τε κα τει
 ειρ γα α α σθη η Η α φω νι ι ι α α προς τι
 μω ω ω ρι ι ι ι αν αρ τι καινου ουρ γει ει ται
 αι η συ υμ φω ω νι ι ι ι α προς σω τη ρι
^{Nη}
 ι αν των ψυ χω ω ω ω η η η η μω ω ω ω ω ω
 ων

Και εϋθϋς φάλλεται εις τον αυτον η̄χον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

^v
^{δλ}
 Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην ^ν_{δλ}

Κ α θ ε κα α σ τ η ν η με ρ αν ευ λο γ η σω σε ^Δ_{δλ} και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να ^Δ_{δλ} και

εις τον αι ω να του αι ω νος ^ν_{δλ}

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μα ρ τη του σ φυ λα χ θ η ν αι η μα ας ^ν_{δλ}

Ε υ λο γ η τ ος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων ^Δ_{δλ} και αι νε τον και δε δο ξα σ με ε νον

το ο νο μα α σου εις του σ αι ω να σ α μη ην ^ν_{δλ}

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η

μας κα θα πε ρ η λ πι σα α μεν ε πι σε ε ^ν_{δλ}

Ε υ λο γ η τ ος ει ει Κυ ρι ι ι ε ^Δ_{δλ} δι δα ξ ο μ με

τα δι και ω μα τα σου ^ν_{δλ} (τρίς)

Κ ρι ε κα τα φυ γ η ε γεν ν η η θ η σ η μιν εν γε

νε α και γε νε α ^Δ_{δλ} ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ο ν με ^Δ_{δλ} ι α σ αι τη ν ψυ χ η η ν μου ο τι η μα ρ τον

σοι ^v_{δλ}

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξο ον με

του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο θε

οσμου ^v_{δλ}

Οτι παρ σοι η ζωη εν τω φωτι

σου οψομεθα φως ^v_{δλ}

Παρατειεινον το ελεος σου τοις γινω

σκουσι σε ^v_{δλ}

Αγιος ο θεος Αγιος Ισχυρος Αγι

ος θανατος ελεησον ημας ^v_{δλ} (τρεις)

Δοξα Πατρι και Υιου ^Δ_{δλ} και αγιου Πνευμα

τι ^v_{δλ}

Και νυν και ει ει και εις τους αιωνων αιωνων

ων αμηην ^v_{δλ}

Αγιος θανατος ελεησον ημας ^v_{δλ}

Ἀσματικὸν. ̄χ

A α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ _δ A
 α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ _δ A γι ι ος A
 α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε
 ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α ας ^ν _δ

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος π̄δ̄ Γα ρ

E υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων ^γ _δ
 ο παν σο ο φης τας α λι εις α να δει ει ξας ^Δ ₉ κα
 τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο A γι ον ^γ _δ και
 δι αυ των την οι κη με νη σα γη νε ευ σας ^Δ ₉ φι λαν θρω
 πε ε δο ξα ^{̄χ} σοι οι οι οι ^γ _δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος π̄δ̄ Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν _δ
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β _χ
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ _δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ιη΄ (18).

Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. α΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (ιη΄ 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν. (ιη΄ 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ΄. Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. (ιη΄ 4)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. (ιη΄ 5)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω

σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἦχος Δι Θ

Στίχ. α'. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ιθ' 2)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον

ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. β'. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου. (ιθ' 3)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον

ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. γ'. Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω. (ιθ' 4)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον

ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. δ'. Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. (ιθ' 5)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον

ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῆ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
 α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε νῆ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμός κ' (20).

Ἦχος πλ. δ' Γα ρ

Στίχ. α'. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς και
 ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. (κ' 2)

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
 ο παν σο ο φθς τῆς α λι εις α να δει ει ξας κα
 τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και
 δι αυ των την οι κῆ με νη σα γη νε ευ σας φι λαν θρω

πε ε δο ξα σοι

Στίχ. β'. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. (κ' 3)

Ευλογητός εἰ Χριστέ ο Θε ε ος η μων

ο παν σο ο φης τς α λι εις α να δει ει ξας κα

τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και

δι αυ των την οι κς με νησα γη νε ευσας φι λανθρω

πε ε δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. (κ' 4)

Ευλογητός εἰ Χριστέ ο Θε ε ος η μων

ο παν σο ο φης τς α λι εις α να δει ει ξας κα

τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και

δι αυ των την οι κς με νησα γη νε ευσας φι λανθρω

πε ε δο ξα σοι οι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Ἦχος Δι-θ

ψω ω θη τι Κυ ρι ε εν τη δυ

να α μει σς α σο μεν και ψα λς μεν τας δυ να

σται εἰ αὐ σὸ σωσον ἡ μα ας Πα ρα κλητε α γα θε
ε ε ε ε

ὁ β' χορός:

ψαλλον ταςσοι αλλη λθ ς ι α

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ευ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος ἡ μων
ο παν σο ο φθς τς α λι εις α να δει ει ξας κα
τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και
δι αυ των την οι κθ με νην σα γη νε ευ σας φι λαν θρω
πε ε δο ξα σοι

Κοντάκιον

Οτε κα τα βαρ τας γλωσσας ου νε ε χε ε
δι ε με ρι ζεν Εθ νη ο ο Υ ψι στος ο τε
τθ πυ ρος τας γλωσσας δι ε ε νει μεν εις ε
νο τη τα παν τας ε ε κα λε σε και συμ φω νος
δο ξα ζο μεν το πα να α γι ον Πνε ευ μα α α α

Ἄντι τοῦ Τρισαγίου·

ᾠχος Ἱ Πα ρ

Ο σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε A λλη
λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α (δις)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε A λλη
λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϑς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Χ Χρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε A
λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μιν

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι
 εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε
 ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε
 ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε
 ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α σθε ε
 ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ υ υ υ υ υ να α α α α α
 να α α α α α α να α α α α α
 α α α α Δυ υ να α α μι ι ι ι ι ι
 ις

Ο ο χο ο ο ο ο ο ο σοι οι οι
 εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε
 ε ε βα α α να α α πτι ι ι ι ι ι

λο γησον την κληρονομια ανσϛϛ

Προς σε Κυρι εκεκραξομαι ο Θεος μη

μη παρασιωπησης απεμϛϛ

Σωσον Κυυριε τον λαοον σϛ και ευ

λο γησον την κληρονομια ανσϛϛ

Κυριος κραταιωματα λαυ τα και

υπερασπιστης των σωτηριων τα χρισταυ τα

εστι ι

Σωσον Κυυριε τον λαοον σϛ και ευ

λο γησον την κληρονομια ανσϛϛ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Ἐφ. ε' 8-19)

Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· —ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθῶσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· —δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶ. Διὸ λέγει· Ἐγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ

Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνω, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλοῦῖα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ν').

Ἦχος Δι-Θ

A λλη λϑ ἰ ἰ α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ α α α

Στίχ. α'. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μϑ

A λλη λϑ ἰ ἰ α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ α α α

Στίχ. β'. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές
 εγ και νι σον εν τοι οις εγ κα α α τοι

οι οις μϑ

A λλη λϑ ἰ ἰ α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α αλ λη η λϑ ϑ

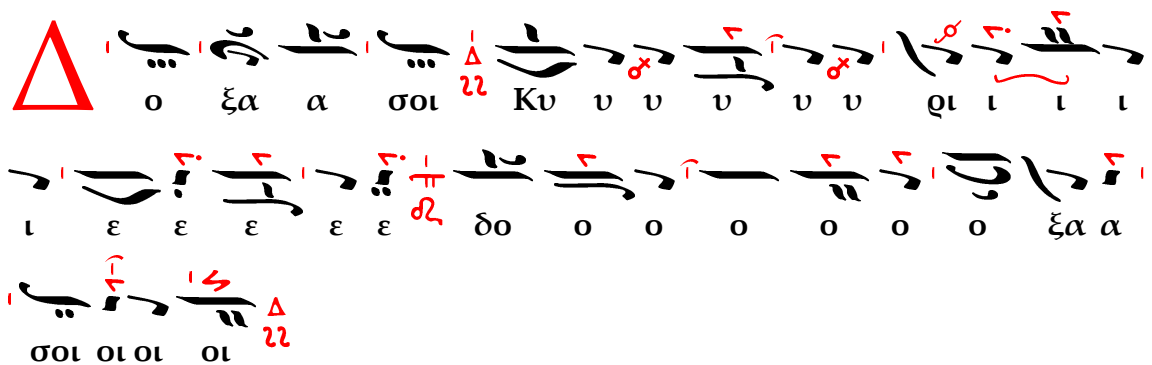


ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιη' 10-20).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός. Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἔαν γένηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφείς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; Καὶ ἔαν γένηται εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπόληται εἷς τῶν μικρῶν τούτων. Ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε ἔλεγξον αὐτὸν μετὰ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἔαν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἓτι ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα. Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπέ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἔαν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἔαν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἔαν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔαν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἔαν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἕμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ἦχος ἰβ' Δι.



Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ο ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε
ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ στι κως ει κο ο
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει
ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ε ες και αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η
η η η η η η η η η ζω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
Τρι ι ι α α α α α α α α α α α
α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι σα α α
α α α α α α α α α α α α α α α γι ι
ι ο ον υ μνον προ ο σα α α α α α α υ
μνο ο ον προ ο σα α α δο οον τε ες πα α σαν
την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ο τι κη η η η η η η η ην α πο θω με θα

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι

ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α α αν

Ω ω ω ω ω ως τον Βα α σι ι ι το ον

βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

σι λε ε α α α α α α α των ο ο ο ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι

αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον

τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ

λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Κυριε Ελεε ηησον

Κυριε Εελεε ηησον

Κυριε Ελεε ηησον

Κυριε Ελεε ηησον

Παρασχ Κυριε

Παρασχ Κυριε

Παρασχ Κυριε

Παρασχ Κυριε

Παρασχ Κυριε

Παρασχ Κυριε

Και τω πνευματισ

Σοι Κυριε

και ἄλλως:

Σοι Κυριε εεε

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
 σχυ υ υς μϛ Κυ ρι ο ος σε ρε ε ω ω
 μα α α μϛ και κα τα φυ γη η μϛ και
 ρυ υ ση ης μϛ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε
 ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο ϛ
 ϛ ϛ σι ι ο ον και α χω ω ρι ι σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τϛ πνε ευ μα το ο ο ος οϛ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον και ἄλλως

Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ϛ ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης οϛ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ϛ ω σαν

να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

Α α α α μη η η η η ην

Α α α α α α α μη η η ην

Σ ε υ μνϛ ϛ ϛ ϛ μεν σε Ευ λο γϛ ϛ

ϛ ϛ μεν σοι ευ χα ρι ϛ ϛ μεν Κυ

υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα α σϛ ϛ
ο Θε ο ος η η μων ^{Δι}

Ἐτονίσθησαν ἰζ' Ἰουλίου , βια´ , ἀντεγράφησαν κζ´ Ὀκτ. , βιβ´ . Ι.Α.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...
Ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' Κανόνος.

Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^{Δι} Βου ^Σ

X ^{Δι} αι αι αι αι ροι οι οι οισ α α να α α ασ
σα α α α α μη τρο ο πα α αρ

[^{B8} θε νο ον κλε ε ε ε ε ε ε ο ος]

^ἦ [^{B8} θε νον κλε ε ε ο ος]

^{Δι} α α α πα α αν γα αρ ε ευ δι ι νη η
η το ο οον ε ε ευ

[^{B8} λα λο ον στο ο ο ο ο ο ο ο μα α α]

^ἦ [^{B8} λα λον στο ο ο μα α]

^M ρη τρε ε ε ε ε ε ευ ον ϛ ϛ σθε ε νει

^{Δι} σε ε ε με ε ελ πειν α α ξι ι ι ι ι ι

ι ω ω ως ^{Δι} ι ι λι γγι ι α α α α

δε ε νϛ ϛ ϛ ϛ ϛς α πας σϛ τον το ο ο

κο ον νο ο ο ει ει εν ο θε ε ε εν

σε συμ φω ω ω

νωσ δο ο ξα α α α α ζο

η

νωσ δο ξα α ζο

με ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη τῆ ιε' Ἰουνίου τοῦ , βή κατὰ τὸ παλαιὸν σύστημα,
ἐξηγήθη τῆ ζ' Ἰουνίου τοῦ , βθ'.

I.A.

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἐκ τοῦ Μουσικοῦ Πανδέκτη.

Ἦχος Πα ρ

Πα ο Πνε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε το πνε ε ευ μα α σου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου το ο ου ο ο ο α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

^M γι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ο ο ο

ον μη η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η χη η η

η η η η η χη η η η μη αν τα α α νε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε λη η η η ης α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α φη η μω ω ω

ων δε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

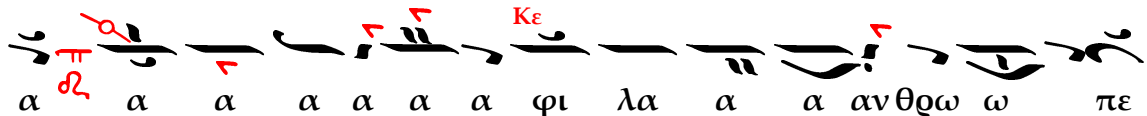
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

δε ε ο ο με θα α α φι λα α α α

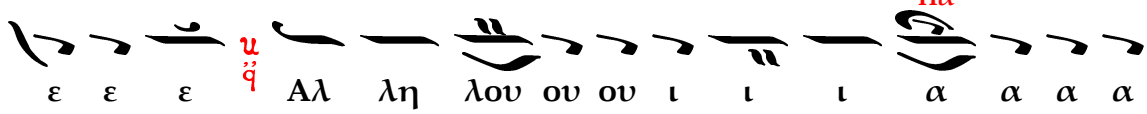
α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α φι λα α α α α α α α


α α α α α α α α α α α α α α α α α



 α α α α α α φιλᾶ α ἀνθρώω πε



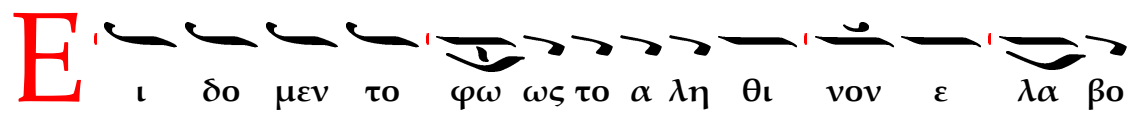
 ε ε ε Ἀλ λη λου ου ου ι ι ι ἀ α α α



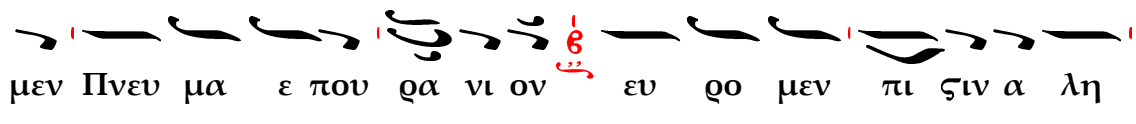
 α α α α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν.

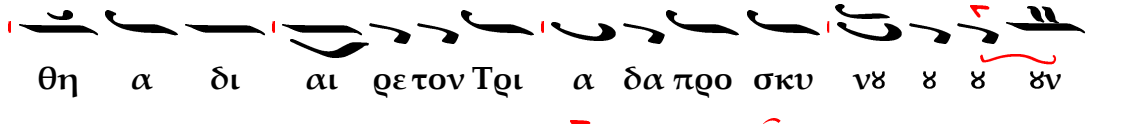
Ἦχος Δι-θ



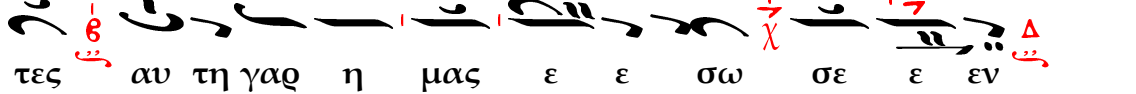
 Ἐ ἰ δο μεν το φω ως το ἀ λη θι νον ε λα βο



 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον εὐ ρο μεν πι σιν ἀ λη

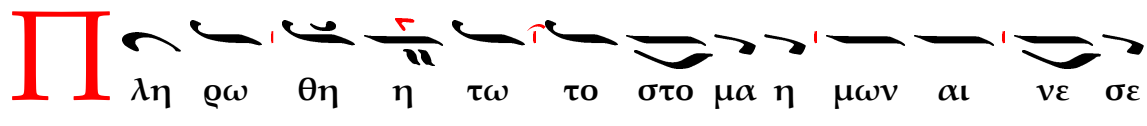


 θη ἀ δι αἰ ρε τον Τρι ἀ δα προ σκυ ν8 8 8 8ν

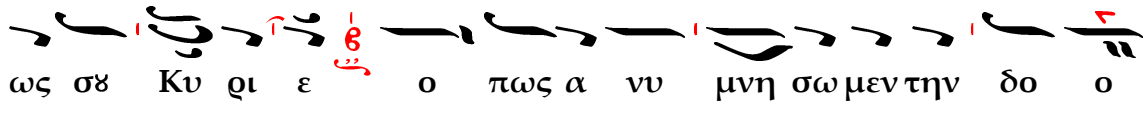


 τες αὐ τη γαρ ἡ μας ε ε σω σε ε εν


Ἦχος Δι-θ



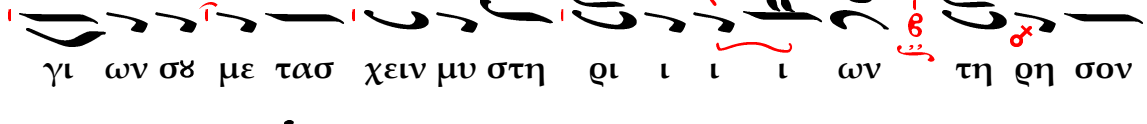
 Π λη ρω θη ἡ τω το στο μα ἡ μων αἰ νε σε



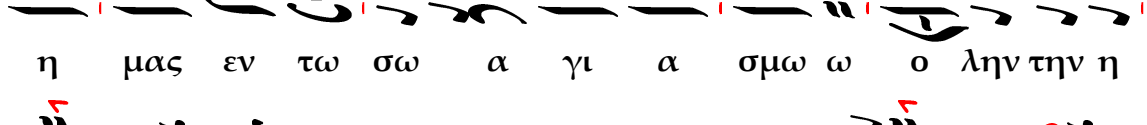
 ως 8 Κυ ρι ε ο πως ἀ νυ μνη σω μεν τιν δο ο



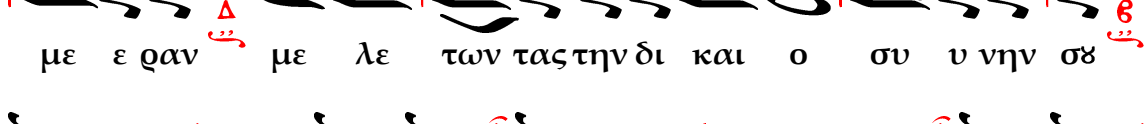
 ξαν 8 ο τι ἡ ξι ω σας ἡ μας των ἀ




 γι ὄν 8 με τας χει ν μυστη ρι ι ι ὄν τη ρη σον



 ἡ μας εν τῶ σω ἀ γι ἀ σμῶ ω ο λην τιν ἡ



 με ε ραν με λε των τας τēν δι και ο συ υ νην 8



 Α λλη λ8 ἰ ἀ Α λλη λ8 ἰ ἀ Α λλη

λϝ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ἰ ἠ το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τϝ νυν και ε ως τϝ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϝ νυν και ε ως τϝ

αι ω ω νο ο ος